

SPRAWOZDANIE WYDZIAŁU

TOWARZYSTWA OPIEKI NAD
POLSKIMI ZABYTKAMI SZTUKI
I KULTURY ZA ROK 1902. 25 25

KRAKÓW. NAKŁADEM TOWARZYSTWA.
DRUK W. L. ANCZYCA I SPÓŁKI. 1903.

SPRAWOZDANIE OGÓLNE

Towarzystwa opieki nad polskimi zabytkami sztuki i kultury
za rok 1902.

Rok 1902 jest pierwszym rokiem istnienia naszego Stowarzyszenia. W niniejszym sprawozdaniu wymienimy tylko główne prace przedsiębrane przez Wydział młodej instytucji.

Dnia 23 lutego 1902 r. odbyło się w sali Kopernika Collegii Novi pierwsze konstytuujące Walne Zgromadzenie Towarzystwa. Obrady toczyły się pod przewodnictwem Rady Dworu Dra Maryana Sokołowskiego, profesora Wszechnicy Jagiellońskiej.

Wybrano Wydział, w skład którego weszli pp.: Dr. Bieńkowski Piotr, prof. Wszech. Jag., Cercha Stanisław, Chrzanowski Jan, Radca Dworu Michał hr. Dzieduszycki, Dr. Górski Konstanty, docent Akad. Sztuk Pięknych, Jagmin Stanisław, Dr. Kostanecki Kazimierz, prof. Wszech. Jag., Dr. Felix Kopera, docent Wszech. Jag., dyrektor Muzeum Narodowego, Dr. Kieszkowski Jerzy, Dr. Mycielski hr. Jerzy, prof. Wszech. Jag., Miączyński hr. Witold, Onyszkiewicz Józef, Pagaczewski Julian, Rulikowski Mieczysław Stanisławski Jan, prof. Akad. Sztuk Pięknych, Dr. Maryan Zdziechowski, prof. Wszech. Jag.

Dnia 24 lutego 1902 r. odbyło się pierwsze posiedzenie Wydziału. Na wniosek prof. Kostaneckiego wybrano jednogłośnie prezesem Towarzystwa prof. Dra Jerzego hr. Mycielskiego.

Następnie wybrano na wiceprezesów prof. Dra Kazimierza Kostaneckiego i Radcę Dworu Michała hr. Dzieduszyckiego, na

sekretarzy pp. Emmanuela Świeykowskiego i Jana Chrzanowskiego, na skarbnika p. Józefa Onyszkiewicza.

Dnia 30 maja 1902 r. zmarł jeden z wiceprezesów i najgorliwszych inicjatorów naszego Towarzystwa, Radca Dworu Michał hr. Dzieduszycki. Bolesna to była strata, gdyż zmarły był jednym z najgorliwszych członków. Brał czynny udział we wszystkich pracach Towarzystwa, zarówno w Komitecie tymczasowym, jakoteż i w Wydziale. Wydział Towarzystwa, uznając zasługi wiceprezesa, uczcił Jego pamięć na jednym z posiedzeń. W zastępstwie nieobecnego w Krakowie Prezesa, drugi wiceprezes, prof. Kostanecki, wraz z sekretarzem Chrzanowskim złożyli na trumnie hr. Dzieduszyckiego wieniec od Towarzystwa.

Na pierwszych posiedzeniach Wydziału rozpatrywano różne sprawy administracyjne, a zwłaszcza potrzebę wykonania rozlicznych druków, jakoto: kart legitymacyjnych dla członków, statutu, kwitaryuszy i zaproszeń dla Delegatów. Druki te zostały artystycznie wykonane pod kierunkiem sekretarza p. Świeykowskiego.

Wydatek na druki był dość znaczny, pochodzi to jednak stąd, że chcieliśmy utworzyć zapas na kilka lat, aby potem nie łożyć na to czasu i funduszków.

Kwitaryusze zawierają po 50 kwitów, a rozdane zostały między wszystkich członków Wydziału oraz wysłane Delegatom na prowincję. W roku ubiegłym 46 osób posiadało kwitaryusze Towarzystwa wraz z prawem jednania członków.

Wydział, uznając potrzebę rozszerzenia działalności Towarzystwa, postanowił w myśl §. 10 L. C. statutu mianować Delegatów. Wysłano więc około 60 zaproszeń do różnych osób z propozycją objęcia urzędu Delegata. Przychylnych odpowiedzi nadeszło 27, mianowano więc na rok 1902 te osoby, zamieszkałe w różnych okolicach kraju i zagranicą. Delegaci rozpoczęli już swoją działalność, a niektórzy z nich z wielkiem poświęceniem i energią przystąpili do dzieła, nadsyłając fotografie zabytków i jednając członków. Za tę gorliwość w pełnieniu przyjętych na siebie obowiązków.

ków należy się tym Delegatom serdeczne podziękowanie od Towarzystwa.

Aby ułatwić Delegatom i innym osobom pracę nad inwentaryzacją zabytków, Wydział postanowił ułożyć instrukcję, zawierającą plan inwentaryzacji. Wyznaczona w tym celu komisya, złożona z pp. prof. Jerzego hr. Mycielskiego, Dra Felixa Kopery, Emmanuela Świeykowskiego i kooptowanego z po za Wydziału p. Zygmunta Hendla, opracowała »Regulamin do badania i inwentaryzowania dzieł sztuki i przemysłu artystycznego«. Jest to broszurka, zawierająca 23 strony druku. Pomieszczony jest w niej dokładny opis jak należy inwentaryzować 1) zabytki architektury, 2) zabytki rzeźby, 3) zabytki malarstwa, 4) zabytki przemysłu artystycznego. Każdy z tych działów został opracowany przez specjalistę, i tak: dział I. ułożył p. Zygmunt Hendel, architekt, c. k. konserwator zabytków sztuki, dział II. Dr. Felix Kopera, docent. Wszech. Jag., dyrektor Muzeum Narodowego. Dział III. Dr. Jerzy hr. Mycielski, prof. Wszech. Jag., Prezes Tow. Dział IV. p. Emmanuel Świeykowski, sekretarz Towarzystwa, współpracownik Komisji historii sztuki w Akad. Umiej. Broszurka zaopatrzona jest we wstęp, w którym pomieszczono ogólne uwagi dotyczące inwentaryzacji zabytków. Regulamin, który członkowie Towarzystwa otrzymują bezpłatnie, znajduje się również w handlu księgarskim po cenie 15 cnt. za egzemplarz. Główny skład w księgarni Spółki Wydawniczej w Krakowie.

Wydział starał się o pozwolenie sprowadzenia do Krakowa i odrestaurowania kosztem Towarzystwa obrazu przedstawiającego pokłon Trzech Króli, a będącego zapewne współczesną repliką znanego znakomitego dzieła Hansa Suessa von Kulmbach z początku XVI wieku. Obraz ten znajduje się w Kapitularzu kapituły Sandomierskiej.

Członek Wydziału p. Dr. Jerzy Kieszkowski został upoważniony przez Wydział do rozpoczęcia akcji w tym kierunku. Na list p. Kieszkowskiego kapituła Sandomierska odpowiedziała co

następuje: »W przedmiocie obrazu »Trzech Króli« znajdującego się w kapitułarzu katedry Sandomierskiej, kapituła nie zgadza się na przesłanie takowego do Krakowa w celu restauracyi i pragnie zostawić go takim jakim jest w swoim posiadaniu«. Po odebraniu tej odpowiedzi, Wydział zaniechał projektu odnowienia obrazu »Trzech Króli«. — Na wniosek prof. Mycielskiego Wydział zajął się natomiast losem portretów Stanisława i Anny Oświęcimów, ich rodziców i 2 krewnych. Portrety powyższe znajdują się w kaplicy Oświęcimów przy kościele OO. Franciszkanów w Krośnie (Galicya). Kościół Franciszkanów jest obecnie restaurowany i Towarzystwo obawiało się, aby obrazy nie dostały się do odnowienia w niepowołane ręce, przeto pospiesznie był wskazany. Obrazy te jako dzieła sztuki nie mają wielkiej wartości, lecz są bardzo ciekawe ze względu na stroje osób przedstawionych, ilustrujące epokę, z której pochodzą. Przytem osoby Stanisława Oświęcimskiego (fundatora kaplicy Oświęcimów w Krośnie) i siostry jego Anny znane są ze słynnej legendy, historycznie zaś opracowane w jednym z najpiękniejszych szkiców Karola Szajnochy. Portrety Stanisława i Anny Oświęcimów, jako cenniejsze, posłano do odnowienia prof. Hausrowi w Berlinie. Pozostałe 4 obrazy odnowił w Krakowie artysta malarz p. Alfons Karpiński. Nadmienić wypada, że portrety były w bardzo złym stanie i byłyby niezawodnie — w najbliższym czasie — uległy zupełnemu zniszczeniu. Na odwrotnej stronie obrazów umieszczono datę odnowienia, nazwisko restauratora i uwagę, że obrazy zostały odnowione staraniem i kosztem Tow. opieki nad zabytkami sztuki i kultury w Polsce. Ponieważ obrazy znajdowały się w bardzo pięknych dębowych rzeźbionych ramach, przeto Wydział zajął się i odnowieniem ram. Zostały też starannie odczyszczane i trwale wyzłocone. Koszta odnowienia 4 obrazów i ram w Krakowie wyniosły 420 kor. (240 za obrazy i 180 za ramy). Koszta odnowienia w Berlinie 2 portretów Stanisława i Anny Oświęcimów, których wymiary są bardzo znaczne, nie są nam jeszcze dokładnie znane, nie przejdą jednak sumy 600 kor. (za oba).

Wydział starał się o pozwolenie odnowienia obrazu, znajdującego się w Skarbcu na Wawelu. Obraz ten, malowany na drzewie, oprawiony we wspaniałe srebrne kute ramy, będący darem biskupa krakowskiego, Andrzeja Trzebickiego, zapisany Skarbcowi katedry Wawelskiej, przedstawia Matkę Boską Bolesną i św. Jana nad zwłokami zdjętego z krzyża Chrystusa. W głębi widny krajobraz z drzewami a w dali miasto. Utwór ten, o ile mimo doszczętnego przemalowania można było wnosić, jest niezawodnie dziełem wielkiego flamandzkiego artysty-malarza, Quentyna Massysa (1466—1530). Obraz, wskutek nieudolnej restauracji, a właściwie przemalowania przed laty 18, prawie zupełnie zatracił swój dawny charakter, tak, że właściwie nie można było poznać czy jest to dzieło autentyczne Quentyna Massysa. Prof. Mycielski postawił wniosek, aby zbadać, czy obraz ten jest oryginałem, czy kopią, a w razie gdyby to był oryginał, zająć się odnowieniem obrazu. Za pozwoleniem J. Em. X. kardynała Puzyny i Kapituły Katedralnej prof. Mycielski zabrał obraz ze Skarbcu na Wawelu i zawiózł go do prof. Hausera do Berlina.

U Dra Karola Estreichera, dyrektora Biblioteki Jag., znajduje się niemal współczesna kopia tego obrazu, malowana niezawodnie w Polsce, prof. Mycielski przeto uprosił Dra Estreichera o udzielenie tej kopii na pewien czas, aby można było porównać ją z obrazem znajdującym się na Wawelu i uzupełnić podług niej zniszczony oryginał. Dyr. Estreicher przychylił się do tej prośby, za co mu Wydział składa niniejszem serdeczne podziękowanie. Oba obrazy zostały przedstawione prof. Hauserowi. Ten ostatni z zachowaniem wszelkich ostrożności, w obecności prof. Mycielskiego, zdjął w niektórych miejscach przemalowanie. Okazało się, że było ono powierzchowne, i że pod niem oryginał pozostał nietknięty. Po zdjęciu przemalowania tacy znawcy, jak pp. Max Friedländer i Dr. Wilhelm Bode uznali, że obraz jest oryginalnem dziełem Quentyna Massysa. Nadto po dokładnem zbadaniu szczegółów Dr. Friedländer orzekł, że obraz pochodzi z ostatnich lat artystycznej

działalności antwerpskiego mistrza. Prof. Hauser przyrzekł obraz własnoręcznie odnowić z największą dokładnością, poczem w ciągu bieżącego roku obraz powróci na Wawel, gdzie będzie z pewnością najpiękniejszym dziełem sztuki malarskiej, jakie katedra na Wawelu posiada, a które przez szereg lat niejako istnieć przestało.

Wydział otrzymał list od Prezesa Grona Konserwatorów zabytków sztuki, Dra Stanisława Tomkowicza, w którym ten ostatni proponuje, aby Towarzystwo zajęło się losem ruin niektórych zamków polskich, położonych w okolicach nie podlegających działalności konserwatorów. Pismo to zostało przyjęte przez Wydział z uznaniem, ale nie pobudziło do przedsięwzięcia akcji w tym kierunku, gdyż już przedtem wyznaczona została specjalna komisya, złożona z pp.: prof. Mycielskiego, Świeykowskiego i Hendla, mająca na celu ułożenie spisu i pobieżnego opisu zamków. Była to praca wstępna, przedsięwzięta w celu ułatwienia mającego wejść w życie planu prowizorycznego ratowania ruin. Towarzystwo nasze, jako początkująca i jeszcze bardzo słaba instytucya, nie może odrazu wykonać tak wielkich i kosztownych prac jak ratowanie ruin zamków. Będziemy się jednak starali wedle sił i możliwości corocznie postawić choć krok w tym kierunku. Do budżetu na rok 1903 wstawiono więc kwotę na podróż znawcy w celu zbadania niektórych zamków polskich.

Wydział postanowił był rozpocząć działanie w celu naukowego opracowania monografij wszystkich zamków polskich, jednakże po otrzymaniu wiadomości że tego rodzaju dzieło wyjdzie staraniem c. k. konserwatorów, Wydział zaniechał zamiaru.

Wydział otrzymał list od p. Miecz. Szybalskiego, członka naszego Towarzystwa, zawierający propozycyę, aby Towarzystwo zajęło się losem ruin zamku w Lipowcu (Galicya Zachodnia). Wydział przychylił się do wniosku p. Szybalskiego i zaraz rozpoczął kroki w celu jak najszybszego ratowania ruin zamku Lipowieckiego. Zamianowano na Lipowiec Delegata w osobie p. Teofila Wysokiego, który podjął się zbadać, czy można uzyskać pozwolenie

na ratowanie ruin oraz w jakim stanie się obecnie znajdują. Z nadjeściem wiosny przerwane zimą prace około planów będą podjęte na nowo.

Prezes Towarzystwa, prof. Mycielski, pragnąc powiększyć fundusze Towarzystwa, postanowił urządzić w Krakowie wystawę obrazów dawnych malarzy. Obrazy te, pochodzące ze zbiorów prywatnych, były odnawiane w Berlinie. Prezes sprowadził je w liczbie 47 do Krakowa i wystawił na dochód Towarzystwa w miesiącach czerwcu i lipcu 1902 roku w Gmachu Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych przy placu Szczepańskim. Połowa dochodu z wystaw przypadła Tow. Przyj. Sztuk Pięk., jako czynsz za salę. Prof. Mycielski opracował naukowo katalogi do obydwóch wystaw, a Towarzystwo wydało je jako swoje publikacje. Wydział postanowił udzielić członkom Towarzystwa prawa wolnego wstępu na wystawy za okazaniem karty członkowskiej. Powyższa uchwała była ogłoszona w swoim czasie w pismach. O zainteresowaniu, jakie obudziły wśród publiczności obie wystawy, świadczy wymownie pokaźna liczba osób, które je zwiedziły.

Obrazy wystawione pochodziły z zaszczytnie znanych zbiorów prywatnych: Henryka hr. Steckiego z Romanowa, Ksawerego hr. Branickiego z Warszawy, ks. Andrzeja Lubomirskiego z Przeworska, Zdzisława hr. Tarnowskiego z Dzikowa, Waleryi hr. Mycielskiej z Wiśniowej, Ludwika hr. Platera z Białaczewa, Stefana hr. Potockiego z Rosi i t. d. Były to dzieła malarzy obcych, flamandzkich, włoskich i hollenderskich, lecz wiele z nich można było zaliczyć pośrednio do sztuki polskiej, gdyż albo twórcy ich żyli w Polsce, albo też same obrazy pozostają od bardzo dawna w Polsce. O wartości wystawionych obrazów świadczą same nazwiska takich mistrzów, jak Bonifazio Veronese, Lucas Cranach, Ant. van Dyck, van Hellemont, Vernet, Canaletto, Bacciarelli, Lampi itd. Odpowiednie światło, dobre ugrupowanie przepysznych obrazów niewątpliwie przyczyniło się do podniesienia wrażenia, wywołanego przez wspaniałe dzieła. Reprodukcje niektórych z pomiędzy wy-

stawionych obrazów, będą publikowane w części artystycznej niniejszego sprawozdania, a to dlatego, że:

1) pragniemy dać pojęcie Członkom Tow. jak wyglądały wystawy;

2) aby wskazać naszemu społeczeństwu jakiej wartości dzieła znajdują się w zbiorach prywatnych; ponieważ zbiory prywatne nie zawsze są dostępne dla publiczności, przeto tylko za pomocą reprodukcji można popularyzować dzieła sztuki;

3) aby rozpocząć inwentaryzację zabytków polskich lub z kulturą i sztuką polską mających związek.

W miejscowości Czarnków w W Ks. Poznańskim znajduje się wspaniały cynowy sarkofag Mikołaja Czarnkowskiego. Ma to być zabytek wielkiej artystycznej wartości, lecz będący obecnie w stanie opłakanym. Wydział zajął się też losem tego sarkofagu i uprosił Delegata p. Józefa hr. Mycielskiego o zajęcie się tą sprawą. P. Mycielski nadesłał nam potrzebne informacje, za co też składamy Mu na tem miejscu w imieniu Towarzystwa serdeczne podziękowanie. Sarkofag będzie odnowiony staraniem i kosztem Towarzystwa; w tym celu wstawiona została do budżetu na rok 1903 odpowiednia suma.

Niektórzy z pośród P. T. Delegatów naszego Towarzystwa rozpoczęli już inwentaryzację, nadsyłając nam reprodukcje i opisy zabytków. Wdzięczni im jesteśmy za tę obywatelską pracę, która może oddać wielkie usługi społeczeństwu. Mamy nadzieję, że i nadal Panowie Delegaci nie odmówią nam współpracownictwa, wspierając Towarzystwo słowem i czynem. Fotografij otrzymaliśmy dotąd przeszło 150. Zostały one włączone do zbiorów Towarzystwa, a stanowić będą cenny materiał do przyszłych publikacyj.

Członków w roku sprawozdawczym 1902 liczyło Towarzystwo 201; w tem 5 założycieli (z wkładką jednorazową 300 kor.); 7 wspierających (z wkładką roczną 40 kor.); 158 zwyczajnych (z wkładką roczną 10 kor.) i 31 nadzwyczajnych (z wkładką roczną 4 kor.).

Z ogólnej liczby 201 zjednali:

	założycieli	wspier.	zwycz.	nadzw.	Razem
Członkowie Komitetu tymczasowego	3	6	87	12	108
» Wydziału	2	1	45	4	52
Delegaci	—	—	26	15	41
	5	7	158	31	

Kilkunastu członków skorzystało z ulgi płacenia wkładek półrocznych. (Nowi członkowie zapisujący się po 1 lipca).

Z pomiędzy członków Wydziału, posiadających kwitariusze zjednali członków pp. 1) prof. Bieńkowski, 2) sekretarz J. Chrzanowski, 3) prof. Mycielski, 4) wydziałowy M Rulikowski, 5) sekretarz E. Świeykowski.

Dotychczasową siedzibą Towarzystwa było Muzeum Narodowe (w Sukiennicach); własnego lokalu nie utrzymywaliśmy nie chcąc powiększać wydatków administracyjnych.

Posiedzeń Wydziału odbyło się 7, posiedzeń komisyj 2 (komisji do ułożenia regulaminu). Korespondencję i księgi Towarzystwa prowadził sekretarz J. Chrzanowski. Listów wysłano w czasie od 23 lutego 1902 r. do 17 lutego 1903 r. 388, przesyłek wartościowych 47. Oprócz tego wysłano 161 listów w sprawach dotyczących strony administracyjnej (zawiadomienia o posiedzeniach Wydziału i Komisyj).

Sekretarz:
Jan Chrzanowski.

Prezes:
Prof. dr. Jerzy hr. Mycielski.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW

ZA ROK 1902.

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW

PRZYCHÓD.

WYSZCZEGÓLNIENIE		Kor.	hał.	Kor.	hał.
1.	Od członków:				
	a) założycieli	1500	—		
	b) wspierających	280	—		
	c) zwyczajnych	1279	38		
	d) nadzwyczajnych	128	—	3187	38
2.	Z datków	55	12		
3.	Z odsetek od kapitałów	17	11		
4.	Z wystaw obrazów urządzonych staraniem JW. Dra Jerzego hr. Mycielskiego prezesa Tow.	246	92	3506	53

Bilans z dniem

Stan czynny.

Gotówka	156 K. 92 h.
Lokacja w Banku galicyjskim	2016 » — »
Dłużnicy Towarzystwa	199 » — »
	<hr/>
	2371 K. 92 h.

Kraków, dnia 22 lutego 1903 r.

Józef Onyszkiewicz
Skarbnik.

ZA ROK 1902.

ROZCHÓD.

WYSZCZEGÓLNIENIE		Kor.	h.	Kor.	h.
1.	Odnowienie 6 portretów Oświęcimów wraz z ramami (do 4 obrazów) z kaplicy Oświęcimów w Krośnie	661	68		
2.	Wydatki administracyjne	671	93		
3.	Ulokowano w Banku galicyjskim	2016	—	3349	61
4.	Pozostałość kasowa			156	92

31 grudnia 1902.

Stan bierny.

Wierzytelności	400 K. — h.
Fundusz zapasowy	1500 » — »
Fundusz obrotowy na rok 1903	471 » 92 »
	<u>2371 K. 92 h.</u>

CZŁONKOWIE TOWARZYSTWA.

IŁOŚĆ CZŁONKÓW:

Członków założycieli	5
» wspierających	7
» zwyczajnych	158
» nadzwyczajnych	31
	<hr/>
razem	201

WYDZIAŁ TOWARZYSTWA na rok 1902:

Prof. Dr Jerzy hr. Mycielski, prezes
Prof. Dr Kazimierz Kostanecki, wiceprezes
Emmanuel Świeykowski } sekretarze
Jan Chrzanowski }
Józef Onyszkiewicz, skarbnik
Prof. Dr Piotr Bieńkowski
Stanisław Cercha
Dr Konstanty M. Górski
Stanisław Jagmin
Dr Jerzy Kieszkowski
Dr Feliks Kopera
Witold hr. Miączyński

Julian Pagaczewski
Mieczysław Rulikowski
Prof. Jan Stanisławski
Prof. Dr Maryan Zdziechowski.

CZŁONKOWIE ZAŁOŻYCIELE

(z wkładką jednorazową 300 Kor.):

Chrzanowski Bronisław, Tuczapy, gub. Lubelska
Prof. Dr Kostanecki Kazimierz, Kraków
Kórnicka Biblioteka
J. E. Potocki hr. Andrzej, marszałek kraj., Krzeszowice.

CZŁONKOWIE WSPIERAJĄCY

(z wkładką roczną 40 Kor.):

Chrzanowska Wanda, Tuczapy, gub. Lubelska
Chrzanowska Ksawera, Tuczapy, gub. Lubelska
Czapska hr. Emerykowa, Kraków
Iwański Jan, Gardzienice, gub. Lubelska
Kraśniński hr. Adam, Ordynat, Warszawa.
Rakowski Ludwik, Dobużek, gub. Lubelska.

CZŁONKOWIE ZWYCZAJNI

(z wkładką roczną 10 Kor.):

Antoniewicz-Bołoz Jan, prof. Dr, Lwów
Anczyc Wacław, Kraków

Bett Ignacy, Dr, Kraków
Boguszewski Stefan, Kraków
Boniecki Michał, Kraków
Bagniewski Zygmunt, Kraków
Bülów bar. Gebhard, Kraków
Bieńkowski Piotr, prof. Dr, Kraków
Badeni hr. Henryk Stanisław, Dr, Wiedeń
X. Bandurski Władysław Dr, Kraków

Cercha Stanisław, Kraków
Chrzanowski Jan, Tuczapy, gub. Lubelska
Cieński Tadeusz, Pieniaki, Galicya

Dobrowoński Marcei, Kraków
Dattner Henryk, Kraków
Dębicki hr. Ludwik, Kraków
† Dzieduszycki hr. Michał, Kraków
Demianowski Stanisław, Kraków
Drohojowski hr. Stanisław, Czorsztyn, Galicya
Domańska Marya, Kraków

Finkel Ludwik, Prof., Dr, Lwów
Fałat Julian, Prof., Kraków
Fedorowicz Adam, Delegat Namiestnictwa,
Kraków

Górski Konstanty, Dr, Kraków
Gorecki Ludwik, Dr, Paryż

Hendel Zygmunt, Kraków
Hryncewicz Andrzej, Kraków
Halban Alfred, Prof., Dr, Czerniowce
Hausner Witold Dr, Wiedeń

Jakubowski Maciej, Prof., Dr, Kraków
Jagmin Stanisław, Kraków
Jarnuszkiewicz Tekla, Lublin
Janczewski Edward, Prof., Dr, Kraków

Koźmiński Stanisław, Kraków
Kiełczewski Seweryn, Honiatyn, g. lubelska
Kiciński Tadeusz, Starawieś, g. lubelska
Karpiński Władysław, Kraków
Kończakowski Jan, Kraków
Kopera Feliks, Dr, Kraków
X. Knapiński Władysław, Prof., Dr, Kraków
Kurmanowiczowa Zofia, Kryniczki, g. lu-
belska

Kieszkowski Jerzy, Dr, Kraków
Klecki Leon, Kraków
Konopka Jan, Breń, bar. Galicya

J. E. Lanckoroński Karol, hr., Wiedeń

Miączyński Witold, hr., Kraków
Miłkowski Zygmunt, Zürich
Morawski Kazimierz, Prof., Dr, Kraków
Mycielski Jerzy hr., Prof. Dr, Kraków
Mycielski Józef hr., Kobylepole, W. Ks.
Poznańskie

Mycielski Jan hr., Przeworsk, Galicya
Michałowski Roman hr., Dobrzechów, Ga-
licya

Mycielski Władysław hr. Łucznanowice, Ga-
licya

Morstin Henryk hr., Przeworsk, Galicya
Mycielski Stanisław hr., Borynicze, Galicya
Morawski Zdzisław, Wiedeń

Nowicki Franciszek, Kraków
Niedzielski Stanisław Dr., Śledziejowice,
Galicya

Olszowski Aleksander, Kraków
Onyszkiewicz Józef, Lraków

J. E. Piniński Leon hr., namiestnik Galicyi,
Lwów

Pagaczewski Julian, Kraków
Pareński Stanisław, Prof. Dr, Kraków
X. Podwin Adam, Kraków
Petelenz Ignacy Dr, Kraków
Pólczyński-Janta Roman, Zabiczyn, Prusy
Zachodnie

Pólczyński-Janta Leon, Wysoka, Prusy Za-
chodnie

Pólczyńska-Janta Helena, Komorza, Prusy
Zachodnie

Piniński Stanisław hr. Grzymałów, Galicya

Rulikowski Władysław, Ustrzesz gub. sie-
dlecka

Rulikowski Zygmunt, Mełgiew gub. lu-
belska

Rulikowska Emilia, Warszawa
Rulikowska Jadwiga, Kotlice gub. lubelska
Rulikowski Mieczysław, Kraków
Rybicki Stanisław, Wiedeń

Sztolcman Zdzisław, Kraków
Sołtyś Tomasz, Kraków
Sobieszczański Zygmunt, Kraków
Sternschuss Adolf Dr, Kraków

Świeżawski Wacław, Zerniki gub. lubelska
Świeżawski Romuald, Miętkie gub. lubelska
Szeptycycki Aleksander hr. Łaszczów gub.
lubelska

Stachiewicz Piotr, Kraków

Świeykowski Emmanuel, Kraków

X. Spis Stanisław prof. Dr. Kraków

Stanisławski Jan, Prof. Kraków

Szybalski Mieczysław, Kraków

Schnell Oskar, Firlejówka, Galicya

Szymberski Piotr, Kraków

Szuman Maryan, Tursko, W. Ks. Poznańskie

Skrochowski J., Paryż.

J. E. Tarnowski Stanisław hr. Prof. Dr. Kraków

Tarnowski Władysław hr. Śniatynka, Galicya

Tarnowski Jan hr. Chorzelów, Galicya

Tarnowski Zdzisław hr. Dzików, Galicya

Tarnowska Zdzisławowa hr. Dzików, Galicya

Trojan, Kraków

Wysocki Teofil, Lipowiec, Galicya

† Wroczyński Jan, Kraków

Zakrzewski Gustaw, Kraków

Zdziechowski Maryan Prof. Dr. Kraków

Zubrzycki Jan, Kraków

Zakliczyna Henryka, Izdebki, Galicya.

CZŁONKOWIE NADZWYCZAJNI

(z wkładką roczną 4 Kor.):

Abakanowiczówna Zofia, Saint Maur, Francya

Buffetówna Janina, Paryż

Danysz Jan, Paryż

Faucher Aleksandra, Paryż

Gorecki Ludwik Dr., Paryż

Horodyski Julian, Kraków

† Jabłonowska Julia, Paryż

Jerosch Sabina, Lizbona, Portugalia

Krieger, A., Kraków

Krajewski Mścisław, Kraków

Lubiński Józef Weisskirchen,

Makomaski Adam, Turkowice, gub. lubelska

Mickiewicz Władysław, Paryż

Michałowski-Skarbek, Jarosław, Wiedeń

Mickiewicz Józef, Rafał, Paryż

Paklewski-Kozieł Witold, Kraków

Postawka Władysław, Kraków

Rulikowski Olgierd, Kraków

Szymanowski Wacław, Boulogne s. Seine,
Francya

Straszewicz Aleksander hr. Paryż

Żeleński Henryk, Kraków.

Nazwiska 1 członka założyciela, 1 wspierającego, 52 zwyczajnych i 10 nadzwyczajnych na ich własne żądanie nie będą publikowane. 1 członek zwyczajny został z Towarzystwa wykreślony.

